

коли не буде сполучена съ статистикою
средствъ ратунковыхъ, отже коли не подастъ
намъ докладного образу сторожей пожарныхъ,
сигналовъ, числа сикавокъ и упряжей, числа
и якости приладовъ ратунковыхъ та служа-
чихъ до гашения и локализовання пожару. О
всѣмъ тѣмъ въ роботѣ п. Крафта зъ легко
зовумълыхъ причинъ нема анѣ найменшои
згадки, — все те затымъ бодай у насъ въ Га-
личинѣ есть ще нетыкане поле, дожидаюче
умълыхъ и люблячихъ дѣло роботниковъ.

Перейдемо теперь до циферъ п. Крафта и попредъ всего зведемо въ одной таблицѣ цифры относячїся до цѣлои Австріи.

Рѣкъ	Мѣсѧцово- сти дѣтки. пожаромъ	Случаѣ пожаровъ	Число бу- дынковъ упходж.	Мѣжъ тыми буд. асекуровъ.	Сума шкоды ѿр.
1870	—	4171	8.934	4207	10,983.111
1871	3295	4293	9.831	4635	13,446.722
1872	3443	5265	16.083	7635	18,170.367
1873	4096	5501	15.412	8079	20,859.899
1874	4266	5243	16.817	8107	22,046.742
1875	4097	4529	11.741	6136	15,975.660
1876	3615	5001	12.977	6697	17,610.135
1877	3880	6125	14.413	8034	18,972.856
1878	4581	5690	12.262	7229	15,592.714
1879	4299	5834	12.408	7005	13,978.940
1880	4328	7017	16.358	9039	18,434.732
1881	4515	6192	13.363	8181	16,241.190
Разомъ		64.861	160.599	84.983	202,313.068

Якъ бачимо зъ сеи таблички, сумы выходятъ величезнѣ. Въ 64.861 случаѣ пожаровъ зостало знищеныхъ 160.599 будынковъ и на 202,313.068 зр. добра народного! То значить, что пересѣчно каждый случай пожару въ Австріи въ рр. 1870—1881 пожиравъ 2·5 будынки и робивъ на 3.120 зр. шкоды. Выражающи тѣ сумы иными словами, побачимо, что въ рр. 1870—1881 що мѣсяця було въ Австріи пересѣчно 450 случаѣвъ пожаровъ, згарало пересѣчно 1.115 будынковъ и о 140.495 зр. 86 кр. уменшувалося народного добра.

Перейдѣмъ теперь до Галичины. Зъ 4263 мѣсцевостей, котрѣ пересѣчно що року въ цѣлой монархіи пôдлягаютъ пожарамъ, ажъ 1255, с. в. звышь четверта часть лежитъ въ Галичинѣ. На 64.861 случаѣвъ пожаровъ выпадало на Галичину 19.414, то значить що мѣсяця пересѣчно 134·8 случаѣвъ. На 160.599 будынкôвъ попсованныхъ огнемъ припадало ихъ на Галичину 66.564 т. в. 41·7% цѣлои сумы. Зъ помѣжъ тыхъ спаленыхъ въ Галичинѣ будынкôвъ было асекурованныхъ только 15.840 т. в. аледво четверта часть. Въ загалѣ процентъ асекурованныхъ будынкôвъ мѣжъ потерпѣвшими при пожарахъ бувъ въ Галичинѣ найменшій мѣжъ всѣми австрійскими краями (кромъ Цальмаці), бо выносивъ въ однѣмъ роцѣ пересѣчно 23·8%, мѣжъ тымъ коли въ Долѣшской Австріи на 100 попаленыхъ будынкôвъ до року було асекурованныхъ 89·2 въ Австріи орѣшной 88·5, въ Зальцбургу 83·3, въ Чехахъ 77·9, а въ цѣлой монархіи пересѣчно 3·7%.

То-жъ не диво, що взгядно найбôльши л

шкоды отъ пожаровъ поносить Галичину. Въ
смѣртныхъ 12-ти лѣтахъ потерпѣла Гали-
чина загаломъ 36,768.000 зр. шкоды отъ по-
жаровъ, въ чого тѣлько 8,769.452 зр. было асе-
куровано, а 27 999.648 не было асекуровано,
т. е. по просту полетѣло съ дымомъ. Выра-
зивши тѣ сумы въ пересѣчныхъ числахъ по-
бачимо, що що мѣсяця въ Галичинѣ въ рр.
1870—1881 выпадало 134·8 случаевъ пожа-
ровъ, згарало 462 будынки и пропадало
255.333 зр. народного добра, а то 194.434 зр.
зовсѣмъ безповоротно, а тѣлько 60.899 зр. съ
надѣю на часткову бодай отплату. Одинъ по-
жаръ въ Галичинѣ нищивъ не $2\frac{1}{2}$, якъ пе-
ресѣчно въ Австріи, але 3 43 будынки и ро-
бивъ шкоды на 1.893 зр. 38 кр. Цѣкава рѣчь,
що коли пересѣчно въ Галичинѣ на одинъ
ушкодженый будынокъ выпадає вартостъ 532
зр., то въ Горѣшнїй Австріи выпадає 3484
зр., въ Зальцбургу 3020, въ Чехахъ 2037, а
тѣлько въ Дальмаціи 380 зр. Очевидна рѣчь,
що цифры тѣ даютъ намъ дуже добру мѣрку
культурности тыхъ краївъ подъ взглядомъ
кости ихъ будынковъ.

Що головною причиною частыхъ пожаровъ суть нашій соломяний стрѣхи, се выказуєтъ слѣдующій цифры. Мѣжъ погорѣвшими въ тыхъ 12 лѣтахъ будынками въ цѣлой Австріи було 92.259 будынковъ крытыхъ соломою, а въ тыхъ майже бѣльша половина, бо жъ 47.433 погорѣли именно въ Галичинѣ. Въ Чехахъ такихъ будынковъ погорѣло 13.929, въ Тиролю 109, а въ Зальцбургу только 2! То значитъ, что въ всѣхъ погорѣвшихъ въ Галичинѣ будынковъ за 12 лѣтъ 85·52% було крытыхъ соломою, а только 14·32% крытыхъ досоками або дошками, а невеличечка решта 16% крыта була иными тревалѣйшимъ матеріяломъ. Большій процентъ будынковъ крытыхъ соломою въ горѣвшихъ въ тыхъ 12 лѣтахъ выказує въ цѣлой Австріи только одна Краина, де ще большій процентъ будынковъ есть покрытый соломою и де пересѣчно 10 пожарахъ руйнуєся 35 соломяныхъ будынковъ (въ Галичинѣ лишь 34).

Гляньмо теперь на причины пожаровъ въ
шомъ краю. Причины тѣ — кромъ вказа-
нии повыше, лежачои въ самой якости бу-
нковъ — можно подѣлiti на три группы:
1) рожній роды людскаго недбальства, 2) слу-
жб, 3) подпаленія. Въ обчисленыхъ 12 лѣтахъ
въ цѣлой Австріи 5502 пожары повстали въ
осторожного обходженія съ огнемъ або свѣт-
мъ, а въ того числа майже половина, бо
2.398 выпадає на Галичину, на Чехи толь-
583, на Зальцбургъ 43. Зъ тои сумы по-
жаровъ повстало въ Австріи 825 черезъ ва-
ниве урядженіе або ушкодженіе сгнищъ и
чай (въ тыхъ въ Галичинѣ 284, въ Чехахъ
4, въ Моравіи 30), зъ занедбаного чищенія
миновъ 409 (въ того въ Галичинѣ 113, въ
лезку 8, а въ Зальцбургу 2), черезъ дѣтей
злячихся сѣрниками 258 (въ того числа въ
личинѣ зновъ наибoльше, бо 57). Загаломъ
презъ людске недбальство повстало въ тыхъ
тахъ въ Австріи 6994 пожары, — а въ того

сялось, забожеволѣло", да і топить свое
ко въ горѣвцѣ, продав себе Бычку и пере-
дить до него жити. Каждый скаже, іто така
чъ можлива въ фантазіи, але не въ жистю
раинки матери. Яке-бъ убожество, яке-бъ
ко не постигло Оленину матерь, она може
ворювати дочку одружитись съ богатымъ
любломъ, але щобъ мати съ такимъ циниз-
мъ продавала свою дочку, якъ се выходитъ
драмъ Кропивницкого, се дѣло неможливе!
имчасомъ Андрѣй вертается; жѣнка его жи-
чи у Бычка, стала божевольною, одначе она
знала Андрѣя и дочувши въ бесѣды его
о листы и про огиднѣ поступки Бычка,
неснуша руками, скрикнула „Андрѣй, Ан-
дрѣй!" и впала мертвою. Андрѣй заколовъ

Вся драма вельми роведена посторонними
малюнками, котрѣ нѣчого нового не вказу-
ть нѣ розумови, нѣ серцю. Живыхъ, справ-
пныхъ людей и въ сїй драмѣ нема, бо не-
чайно великий сантиментальний монологи и
хологичній огрѣхи замазуяютъ тѣ живыи черт-
якѣ декуды просвѣчуютъ въ драмѣ.

П. Петровъ оглядѣ творбъ Кропивниц-
кого кончає рецензію „Южного Края“, въ ко-
емъ выходитъ, що творы Кропивницкого до-
был добутокъ для убогого украиньскаго
письменства. Противъ сего нема ѿ казати.
Украиньске письменство урядовыми утисками
съ понижене, що, якъ мы вже казали, де-
то не истнуетъ, — и не диво, ѩо Украинецъ
адуясь кождымъ новымъ украиньскимъ тво-
мъ. Только-жъ въ томъ дѣло, чи творы я-
го писателя будуть мати вплывъ въ укра-
иньскому письменству, чи нѣ, — и въ того
глазу мы и поднесли всѣ недостачѣ въ дра-
тичныхъ творахъ Кропивницкого. (К. 6.)

Кость Одовець.

числа выпало на Галичину 2851, на Чехи 784. До случаевъ, котрй могутъ бути причиною пожаровъ, то ту перре мѣсце ванимаютъ ромы. Въ обчисленыхъ лѣтахъ въ Австріи ромы стались причиною 2454 пожаровъ, въ того на Галичину выпал 488, на Чехи 728. Икъ бачимо, бодай въ тѣмъ однѣмъ, отъ неи всѣмъ невалежнѣмъ взглѧдѣ, Галичина не занимаетъ першого мѣсця! Ее малый впливъ на число пожаровъ мають и подпаленя, и то въ Галичинѣ зновъ бѣльшій нѣжь въ иншихъ раяхъ австрійской монархіи. Въ обчисленыхъ сокахъ было въ Австріи южаровъ въ подшаненя 7320, въ чого въ Галичинѣ опять мало до не половина, бо ажъ 348! Сей часъ по Галичинѣ слѣдуючї Чехи выказываютъ тѣлько цифру 1256.

Замѣтити въ конци треба, что при бѣль-
дѣй половинѣ пожаровъ въ Галичинѣ зовсѣмъ
е можна было выслѣдити причины;звѣстна
на тѣлько для 6655 случаевъ. **М.**

ДОПИСИ.

Зт Черновець.

(Головный зборъ „Рускої Рады“ въ Чернѣв-
яхъ. Новый выдѣлъ сего товариства. Предстоячій
изборы до буковинскаго сойму и агитация Руму-
ніи.) Дня 2 червня н. ст. въ день царя Кон-
стантина и Елены отбувся въ Чернѣвцяхъ го-
ловный зборъ политичнаго товариства „Руска
рада.“ На сѣмъ зборѣ явилось надъ 70 селянъ,
многихъ шляхтичѣвъ, ремѣсниковъ, урядни-
ковъ въ провинціи и болѣше число черновец-
кихъ мѣщанъ. Предсѣдатель о. Евсеевій Ан-
дрѣйчукъ открывъ васѣданье отповѣдною про-
граммою и вѣтъ многолѣтство Е. В. цѣсарю.
Сѣя присутній отспѣвали имнъ народный. Въ
зводѣ промовѣ спомнувъ о. Андрѣйчукъ го-
личими словами проф. о. Игнатія Онишкевича
запомнивъ зѣбраныхъ почтити память покой-
ника черезъ повстанье въ мѣсѧць. По прочи-
тию протоколу въ послѣднаго головнаго збору
читавъ секретарь справоуданье въ дѣяльно-
сти за минувшій рокъ.

Потомъ выбрано новый выдѣлъ, склада-
чійся въ 5 членовъ и 4 заступниковъ. До-
лжду выбрано о. Андрѣйчука гр.-прав. па-
траха въ Дорошовець, дра Рихарда Невечерила
воката краевого, Володимира рыцаря Ясе-
ніцкого, Єротея Пигуляка, Тита Реваковича,
Форнила Лукашевича, Михаила Коралевича и
Артура Малека. Выдѣлъ уконституовався въ
такий способъ, що выбравъ на предсѣдателя о.
Всесвія Андрѣйчука, на заступника предсѣда-
теля дра Рихарда Невечерила, на секретаря
вл. Ясеницкого.

На головномъ зборѣ „Рускої Рады“ дер-
алися многій хороши бесѣды. И такъ гово-
ли о. Андрѣйчукъ, В. Ясеницкій, дръ Нече-
риль, дръ Ганкевичъ, учитель Бигарій, —
оказуючи потребу активного и солидарного
иступленя буковинскихъ Русиновъ при не-
мекихъ выборахъ до краевого сойму. Дръ
Ганкевичъ внѣсь, щобы выдѣлъ „Рускої Ра-
ди“ уконституовався яко центральный коми-
тетъ выборчій и старався всѣми силами, щобы
слѣдуючои соймовои каденціи Русины конче-
йшли яко послы до сойму. Постоя рѣшеня
го внесеня головный зборъ закрывся и всѣ
исутній съ наибѣльшимъ вдоволеніемъ ро-
йшлися до дому.

Новый выдѣлъ справдѣ принялъ за сповѣнье порученой ему загальными зборомъ замѣни, бо въ порозумѣнію съ многими впльвоми людьми въ рѣжныхъ повѣтѣвъ поименуемъ кандидатовъ до сойму въ рускихъ окружъ выборчихъ.

Не можна однакъ того затаити, що Русинъ виждає дуже трудна робота, бо буковинське правительство підпирає Румунівъ и Румуны все чисто рускій повѣтъ поставили своїхъ кандидатівъ, котрій бѣгъ півъ року народъ нашъ оболяють, говорячи имъ, щобы вибрали православныхъ Румунівъ, бо Русини правовіній хотятъ тутъ запровадити унію. Въ комъ повѣтѣ Румуны не мають надѣї перести свого кандидата, тамъ поставили на кандидата якого ц. к. старосту. Якъ бачимо, Русини будуть мусѣли вести завзяту борбу съ отіями противными, тымъ бѣльше, що и поль православный консисторъ съ митрополиєю есть душою сеї политики. Онъ понасадить Румунівъ священиковъ на парохівъ по скіхъ селахъ, и сї Румуны священики ба-нутять нашъ народъ и обдступами ужива-ть его до свої румунізаторської політики.

Помимо такъ труднаго положения имену- | ос

зала „Руска Рада“ кандидатовъ на
сейму краевого въ слѣдующихъ член-
ствъхъ: въ Кодцманіи о. Евгена
Лука, пастора въ Дорошовець, суди-
муньского кандидата дра Таборы;
въ Филемона Калитовскаго, ц. к. суди-
гового супротивъ дѣдича дра Зотич-
евъ Садагура Тита Реваковича,
онкта судового супротивъ барона
въ Черновцахъ дра Рихарда Невечерилы
адвоката краевого супротивъ барона
президента краевого; въ Станислав-
го-жъ дра Рихарда Невечерилы суди-
к. старости Балмоша; въ Выжни-
ловъ Максима Михаляка, ц. к. суди-
вого супротивъ барона Василька, член-
пановъ. Въ тыхъ повѣтахъ работали
въ стороны Русиновъ. Въ прочихъ
где Русины живутъ помѣщано се-
хочь-бы и въ болѣшости, якъ въ С-
и Сторожинецкомъ, не поставили канди-
датовъ въ тои причины, що на-
ютъ вдобути себѣ чисто-рускій по-
Бук.

Зъ Станислава

(О ткрытие филіи „Народної Торговлї“ въ Станиславовѣ подъ желѣзною дорогою). Рано оторв
б л. червня отбулося въ Станиславовѣ го
тье филіи „Народної Торговлї“ въ го
, подъ желѣзною дорогою. Рано оторв
о. Т. Шанковскій въ церкви богослуж
котрому явились дуже численно ру
и трохи мѣщанъ та селянъ (треба
шо се бувъ день роботный). По бол
о 10 год. отбулось посвященіе склепу
тре явилося вже значно больше ру
бличности. Жителѣ Станиславова,
жицы, съ невычайною цѣкавостею, в
ступили дому, де мѣстится філія „
Торговлї“. По посвященію склепу в
мость львовскій делегатъ управляющ
„Нар. Торговлї“ о. Костецкій и пр
Высокопочтенній Гостѣ!

Пріятно менѣ повитати Васъ в
немъ товариства „Народна Торговля“. Вы не щадили своего труда и
такъ поважнѣмъ числѣ, — Вы дали
зывъ доказъ, якъ живо интересуетъ
дженіе нашего народа въ економичн
шению. То-жъ витаю отъ сердца Васъ
ковній, закаленій борцъ за отвѣтн
шаго народа; витаю отъ сердца Васъ
дамы и представителѣ мирской на
лигенціи, — интелигенціи отъ костей
руского народа; витаю отъ сердца Васъ
пане и селяне рускій, Вы познади
народне достоинство и дорогу, по ко
всѣмъ треба ити разомъ, щобы добре
шои долѣ; витаю Васъ всѣхъ, що
ленно взяли участъ въ нынѣшн
кествѣ.

Задача и цѣль наша ясны въ промышленности. Народъ занимается въ переважной мѣре сельскимъ промышленностью, де кудѣ лише ремесло, а инженція живутъ гроша-жалованья, и свой умственный трудъ. Такъ другъ избываетъ свои продукты, чтобы собѣ и иной до житя необходимыя послѣдніи мусить все купить. Тогда вляется необходимымъ факторомъ въ землѣ житю.

У насъ занималися до теперь
юде намъ цѣлкомъ чужѣ и не
лоннѣ, котрымъ не ходило о добра
лишь о ихъ власне. Наша промышлен
бувалися про-то по цѣнѣ не все отъ
аргости, а заграницнѣ товары вноси
неволенїи купувати по высокой цѣнѣ
айлучшомъ родѣ.

Купецтво приносить въ другомъ
немалыи выски. Грошемъ обертается и
въ скоро. Сумка грошевъ вложена въ
окупный товаръ, вертается черезъ рѣ-
ско до рукъ бѣглого купца и въ-
ить ему немалыи выски, которыи бѣ-
боротъ и мае въ нихъ новыи выски
передовий люде, отцъ духовній и мари-
иженція, познаючи тое, а видячи въ
стороны, якъ нашъ народъ обмеженъ
а загубнъ батьковской землѣ, або въ
ремесла не може подолати — вы-
бождѣвъ, подносили голосы въ выши-
хъ и на збораняхъ общ. Качковски
чи отъ того послѣднаго, щобы въ
просвѣтѣ народа не забувало и въ по-
матеріальномъ быту его посредствомъ
выдѣлъ того общества цѣннѣйшии
праведливій и поважній голосы, не бѣ-
можь за-для недостатку капиталовъ въ
о иного здѣлти, якъ що выбрать
тъ торговельный, припоручающи
изувати и поддержувати крамницѣ
о крамницѣ безъ центрального
кладу свого немыслимѣ! И такъ
ой комитетъ торговельный у Львовѣ
алѣтній практицѣ до заключенїя
креме общество торговельне могло бы
ую многоважну задачу. Онъ занес
нованьемъ „Народной Торговлѣ“ у

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія

Съ чувствомъ радости и боязни приступали члены управляющаго совѣта „Народной Торговлѣ“ до дѣла. На IV засѣданію въ дня 22 вересня м. р. рѣшено наймити локаль и замовити товары, хотай въ касѣ было всего лишь 500 вр. Въ маленькой той чайцѣ пуска- тися на широке, бурливе море, якъ колись наші коваки въ Цариградъ, было аухвало! Но той смѣлый крокъ не пошкодивъ: локаль най- млено, товары надѣйшли и „Народна Торговля“ вѣйшла съ днемъ 1 грудня м. р. въ житѣ.

Радость, съ якою повитавъ тую „Торговлю“ цѣлый нашъ народъ, всѣмъ намъ знана. „Народна Торговля“ позыскала собѣ въ короткому тѣмъ часѣ своего б-мъсячного существованія велику симпатію и довѣріе не лишь у Русиновъ, але и у Поляковъ та Нѣмцѣвъ. И то не безъ справедливои подставы: цѣль еи ясна, стремленье честне, а оборотъ не лeda-якій! По вчерашній день выказываютъ книги „Народной Торговлѣ“ оборотъ лавочный на 17,996 зр. 91 кр.; инкасовано въ склепѣ въ звычайный днѣ по 100—200 зр. денно, а черезъ два тыжднѣ передъ Великодными святами по 700—1000 зр. денно.

До такъ значного денного инкасования причинилися много наші высоки патріотичні священики; мирска интелигенція не приоставала такожъ: она ишла ревно на-въ- заводы съ нашими отцями духовными. Рускій урядники замовляли товары на свята въ „Народной Торговли“ навѣть въ Боснію и Дальмацію! Наші селяне, будь-то яко частні люде, будь-то яко церковній братства, причинилися тожъ въ немаломъ числѣ до такъ высокого обороту своимъ закупнами свѣтла, кадила и вина. Тымъ дѣломъ поступила „Народна Торговля“ въ рядъ первостепенныхъ того рода складовъ львовскихъ, а стаивши такъ на певныхъ ногахъ въ центрѣ нашего краю и вѣрна своей высокой задачи, приступила она до открывання філіальныхъ складовъ по бѣльшихъ мѣстахъ нашего краю, и обставины зложилися такъ щасливо, что Станиславовъ першій въ мѣстѣ получивъ такій складъ, которого открытие на вынѣ назначено. То-жъ открываю его въ имени „Народной Торговлѣ у Львовѣ“ и передаю го Вашдї, Впч. жителѣ Станиславова и его окрестности, Вашдї, рускій дамы и патріоты, стараний опѣцѣ въ тѣмъ увѣреню, что не за-здете нашего довѣрія и поддержите крѣпко — въ способѣ властивый рускимъ патріотамъ — тую первую по-за Львовомъ стацію „На-родной Торговлѣ“.

родной Торговлѣ“. Моя надѣя тымъ бѣльша, до въ Сганиславовѣ була вже руска крамни- дя и дякующи рускому патріотизму, си ве- нося хорошо. Надѣюся отже, що и наші братя Поляки не погордятъ тымъ складомъ нашои Торговлѣ“, памятаючи, що если суджено тымъ вомъ братнымъ народамъ вести дотеперѣшну орбу ще далѣ, то не тутъ на экономичнѣмъ мѣри для неи мѣсце, если не хочемо, щобы стоесть третій надъ нами ваявъ верхъ.

Товары въ тѣмъ складѣ такой самѣй, якъ
въ центральному у Львовѣ: по можности
найлучшій, а соразмѣрно и найдешевшій. Вер-
овна управа въ рукахъ нашего чоловѣка,
наного въ совѣстного веденя порученыхъ ему
ѣлъ. Кромѣ того упросивъ управляющей со-
ѣть „Народной Торговлѣ“ трехъ мужѣвъ въ
цвѣсцевыхъ найревнѣйшихъ патріотовъ до мо-
ральной помочи. Они приняли той патріотич-
ный трудъ радо на себе; то-жь честь имъ за-
осѣ! Обслуга въ центрального складу у Льво-
вѣ — выprobована. Совѣстность, точность и
ѣжливость — то головныи свойства доброго
упця; то-жь и они яко Фахови и многонадѣй-
и люде не провинятъ противъ нихъ.

И такъ все приладжено, а Богъ дастъ,
до той складъ розвинеся хорошо и въ недов-
ѣмъ часѣ въорганизуются въ округъ него
отнѣ крамницъ въ цѣлой Станиславѣщинѣ,
тіи дадутъ тысячамъ нашего бѣдного народа

Такъ поступающи оглядно и енергично зъ
дного округа нашего краю въ другій, обйме-
аша „Народна Торговля“ при помочи нашего
патріотичного народа цѣлый нашъ край въ-
дно могуче торговельне товариство а не мало-
рачинится до того городъ Станиславовъ и
го окрестность, если ихъ жителъ — наші
патріоты и патріотки ревно поддержать той-
ашъ складъ и численно впишутся въ члены
Народнаго Торговля“.

То-жъ до дѣла, Братя, — въ згодѣ и лю-
ови до дѣла, поки ще часъ! А! на добрый
начатокъ пріймѣтъ моя широ-руска: Шасти

По ук^{он}чен^ии торжествѣ розпочала тор-
говля продажъ тварівъ. Першого и другого
дня уторгувала торговля по звышь 100 ар. Въ
день открытия торговлї явився бурмистръ мѣ-
ста Станиславова дръ Игн. Каминський съ же-
ланями успѣху руско-христіянської інститу-
ції. Єсть повна надѣя, що при ревнѣй запо-
мовѣ рускихъ и въ загалѣ христіянськихъ
жителївъ Станиславова и окрестности філія
станиславовска буде розвиватися хорошо. На
трехъ мужївъ довѣрія, маючихъ надзырати
веденіе дѣлъ філіи, выбравъ центральний
управляючій совѣтъ: о. И. Литвиновича, ка-
тихита гімназіи; проф. Евгенія Желеховскаго,
професора гімназіи и дра Ивана Яхна, профе-
сора учительской семинаріи.

Австрійско-Угорска Монархія.

передъ выборцями угорскій министеръ скарбу гр. Сапари и выголосивъ беcѣду, въ котрой старавсъ въ рожевомъ свѣтлѣ представити экономично-финансове положеніе Угорщины. — Найцѣкавѣйшимъ пытаньемъ теперѣшной политики финансовой въ Угорщинѣ есть безперечно конверзія угорской ренты державной, а каждый выборецъ съ напруженою увагою слухавъ беcѣды Сапарого, бо хотѣвъ почутти его погляды на ту ю для каждого угорскаго подданого такъ важну справу. Цѣкавость выборцевъ заспокоивъ министеръ въ ось якій способѣ. Треба застановитися, говоривъ гр. Сапари, зотки береся въ угорскому бюджету державному надышка 60 миллионовъ. Зъ сеи сумы припада 25 миллионовъ на безпосередній податки, а решт

на податки посередній. Пôдвысшеніе цла принесло краеви 7 миллионовъ, а сего податники навѣть не почули. Користне рѣшеніе пытая реституцій пр податкахъ коноумційныхъ принесло краеви 6¹/2 миллиона въ, доходъ отъ тютюну побольшился о миллионовъ въ цорѣвнаню съ минувшимъ рокомъ а доходы зъ соли збѣльшилися майже о 2 миллионы, а правительство и власть законодавча зменшили тамъ де потреба вымагала тягаръ. Ко ристнымъ объявомъ въ Финансовомъ положеніи Угорщины есть постоянне зменшаньеся дефицит въ господарцѣ державной, бо коли въ р. 1876 выносивъ дефицитъ 33 миллиона, выносивъ онъ вже въ 1878 р. 19 3 миллиона въ, въ 1881 р. 20·5 мил., въ 1882 р. 12·2 мил. въ 1883 р. 8 миллиона въ р. 1884 привернено въ ordinarium рôвнова гу межи доходами а выдатками. — Особливо же поднялся державный кредитъ. Коли курсъ 5% - о ренты паперовои выносивъ въ 1879 р. 79·50 т.

нынѣшній курсъ еи есть 88.50. Значеніе конверзіи ренты не лежитъ по думцѣ министра въ тѣмъ, что держава щорочно близько $2\frac{1}{2}$ миліоновъ щадить, что такожь есть користею, — лишь въ тѣмъ, что вартостъ угорскихъ паперовъ державныхъ подносится. — Министеръ высказавъ надѣю, что конверзія въ закономъ означеномъ часъ буде укінчена и закончивъ свои финансовый выводы, вказуючи великий користи, якій краеви и его економичному развоеви принесло утвореніе великої угорскихъ желѣзницъ.

(Хорватскій соїмъ) Григоріо

(Хорватскій соймъ) открыто дня 5 и. с. червня при численной участі пословъ въ присутности бана и министра для Хорватіи. Королевскій рескриптъ слухали послы стоячи. Поглощению дневного порядку слѣдующого засѣданія (продовжене дебаты надъ справозданьемъ комитету однайцяти) закрыто засѣданье. Королевскій рескриптъ дуже короткій и высказуе надѣю, що соймъ пріймется за конституційну працу, съ такою умѣренностею и спокоемъ, якихъ вымагає такъ важне патріотичне дѣло. — На томъ самомъ засѣданію внесло правительство проектъ закону дотычно школы рѣльничої въ Пожезѣ и бюджета на рокъ 1884. — Давидъ Старчевичъ, котрий мавъ бути выключений отъ участія ще въ 4 засѣданняхъ явився такожъ въ соймѣ, на се однакожъ нѣкто не звертавъ уваги. Въ дебатѣ адресованої, котра зачалася дня 6 и. с. червня говоривъ першій пос. Майценъ, котрий поднёсъ противъ мадяровъ цѣлый рядъ замѣтковъ. Мадяри говоривъ бесѣдникъ, идутъ въ систематичномъ нарушуваню конституції щоразъ даліше, такъ що навѣть і тѣнь свободы и самостойности, що получилисьмо въ законѣ уголовомъ, заквестіоновано. Непорядки въ Хорватіи зъ минувшого року були лишь локальної натури; ровночасно жъ малъ мѣсце въ Угорщинѣ зовсѣмъ інший ексцесы, що зверненій були противъ цѣлого товариства релігійного а мимо того не засистовано тамъ конституції. Онъ говоритъ за адресою Войновича, котра лишь сама надається до того, щоби єї прияти: она трактує предметъ вычерпуючо и нѣчне говоритъ за тымъ, щоби король єї откликнувтъ

— Опосля говоривъ Госиповичъ, который доказувавъ, что установленье комисаріяту было по диктованю конечностею. Нарушенія хорватскої конституціи, по думцѣ бесѣдника, допустившися и Тисса лишь тѣ, что выкликали неспокой; министеръ зробивъ лишь свою повинніость. Бесѣдникъ есть противный всякимъ предложеніямъ и жадає, чтобы перейти надъ ними до дневного порядку, еVENTUALLY буде голосувавъ за такою адресою, котра дякує королеви за скоре приверненіе царя. — Давидъ Старцевичъ, который опосля забравъ голосъ, говоривъ въ дуже остромъ тонѣ. Навязуючи до своего выключения зъ засѣданья сойму, пригадуе Старцевичъ, что незадовгъ посля того закрыто соймъ — и то same, что ему сказано въ соймѣ, сказавъ соймови король, с. что онъ непотрѣбный. Хорваты выслали зачавшій р. 1861 бôльше адресъ, якъ всякий другій народъ на кули земскій, но всѣ тѣ адресы же принесли нѣjakого хбсна. — „Вы завсѣгды говорите и добстааете потому похвалу, а народъ упадае.“ Бесѣдникъ не може голосувати за адресою независимыхъ, бо она основуєся на угодѣ. — Яка то угода, видно зъ того, что посля неї можна мѣста роздаровувати. — Бесѣдникъ комстатує, что въ соймѣ множиться що-разъ числа „накажи“ помн. випла по спомину копеттнаго

— Старчевичъ закидае урядникамъ хорватскимъ дефравдаціи и крадѣжъ публичныхъ фондовъ, опѣ самъ робивъ въ томъ отношеню донесеня, но зъ стола правительственного сказано ему, что онъ дуракъ. Се а не яка тамъ расова ненависть була причиною ексцесовъ. — Правительство само выкликало непорядки, а де панувавъ порядокъ, старалося его заколотити. При установлюваню ба- на нѣкто не пытався сойму про особу кандида- та и бесѣдникъ пытаєся, чи соймъ такъ мало зна- чить, что про него нѣкто не журился. — Онъ по- тѣшаєся надѣю, что всему буде колись конецъ и що Хорваты утворятъ на полудни свободну хор- ватску державу. — Позаякъ соймъ въ адресахъ пусте зъ порожногого пересыпае, не голосує Стар- цевичъ за жадною адресою. — На томъ закончи- лася генеральна дебата надъ адресою. Дня 7 н. с. мая говоривъ референтъ пос. Джурджевичъ за- внесеньемъ комисіи одинайцяти, а оттакъ отбуло- ся голосованье, въ котрому 57 голосами противъ 25 принято се внесенье за подставу спеціальнои дебаты. — Даки и Сербы голосували съ бѣльшо- стею, а Старчевицане здержалисѧ отъ голосования.

(Выборы до соймовъ ѣраевыхъ) выступаютъ теперь на першій плянѣ а борба выборча занимае собою всѣ политичній сторонництва, побуждающи ихъ до организаціи. — Въ Вѣдни завязався по причинѣ выборовъ до сойму центральный коми- тетъ выборчій сторонництва католицко-консерва- тивного, — зъорганизований въ такій способъ, що въ нимъ знайдутъ мѣсце всѣ фракціи теперѣш- ної бѣльности парламентарної. Комитетъ сей роз- виває дуже живу дѣяльність и користаючи зъ роз- строю пануючого въ таборѣ „сполученої лѣвицѣ“ рѣшивъ въ кождомъ окрузѣ выборчомъ ставити своихъ кандидатовъ. Межи кандидатами стрѣча- ются имена абата Костерици, совѣтн. Кравса и Вета. — Выборы розписаній въ низшої Авотрії, Моравії Стирії и отбудутся тамъ отъ 15—19 липця.

(Ексцесы при виборахъ въ Угорщинѣ). Коли рухъ виборчій въ угорскихъ мѣстахъ сего року представляється млаво, то за те въ селькихъ округахъ виборчихъ ведеся дуже завзята борба, борба якои може не памятае исторія угорской конституції, сама собою дуже богата въ факты насильного здобування юсольскихъ мандатовъ. Коли давнійшими роками бойки съ пролитьемъ крови лукалися спорадично, то сего року подобній факти представляють симптомы епидемичній а роздражненіе масъ ширится якъ зараза по цѣломъ краю. Въ цѣломъ краю буються, кидають кам'яями, стрѣляють зъ револьверовъ и рушницъ, демолюють дому, выбивають окна и руйнують склепы, а характеристичне въ тѣмъ руху именно се, що ексцеденты звертаються противъ кандидатовъ всѣхъ партій и нероблять нѣякої рожницеї межи тими, що належать до сторонництва либерального, а тими що голосять принципы опозиції. — Народъ угорскій, котрый отъ почину ери конституційної стоявъ підъ вплывомъ найрожнороднійшихъ демагоговъ, не бравъ зъ своеї ініціативы участы въ житю политичномъ, а втягненій въ борбу виборчу служивъ идеалами, котрыхъ не розумѣвъ и стававъ въ ряды за принципы, котрыхъ тонкости були и суть ему до теперъ чужі. Но народъ угорскій не побачивъ зъ цѣлого высилення борбы виборчої найменшої користи для себе, и прійшовъ до заключення, що „пані“, котрый передъ виборами такъ горячо обѣцювали его правъ боронити, не зробили нѣчого, хиба наложили высши податки. — Розчарованье и роздражненіе масъ — се головный и може одинокій видный результатъ двайцяльтної исторіи угорского конституційного житя. — Въ виду того легко зрозумѣти, чому угорскій селяне съ такимъ недовѣріемъ глядять майже на всѣхъ кандидатовъ, котрій стають передъ виборцями, щоби позыскати собѣ крѣсло въ парламентѣ, и чому они съ насмѣшками иронію, а що більше съ погрозами и кіями та кам'яями въ рукахъ витають пановъ-послѣдовъ, що приходять здавати справу о своїй дѣяльности посольской. — Послы и кандидаты на послѣдовъ мусятъ зъ помѣжъ своихъ виборцівъ утѣкати а зборы виборцівъ замѣнюються въ формальну бойку. — Такъ стоять рѣчи майже въ цѣлой Угорщинѣ и зъ всѣхъ сторонъ краю надослають власти справозданя до правительства съ заявленнями, що безъ асистенції войскової силы недадуть собѣ съ ексцедентами рады. — Масы народа стояли якъ сказано підъ вплывомъ рожніхъ партій и вызыскуваній були агитаторами всякихъ политичніхъ барвъ, но коли приходить винувати загаломъ всѣ политичній сторонництва въ подбурюваню и дражненю народа, то найтяжіший замѣтъ підноситься противъ самого правительства, котрого органи надъужить власти урядової найбільше причинилися до нынѣшнього сумного положення. — Въ справѣ надъужить при виборахъ було недавно ажъ три депутатії у президента министровъ Тисої а члены депутатії вказували на такій факти, що урядники грозили виборцямъ багнетами, коли бы поважилися голосувати за опозиційными кандидатами. Предводитель депутатії гр. Апоній зажадавъ, що міністеръ сейчасъ выдавъ потрѣбній зарядження, позаякъ нѣкто не може поручити за удержаннє порядку. Міністеръ заявивъ однакожъ, що „на односторонну информацію“ нѣчого не може зарядити, а депутатія звернулася въ дорозь телеграфичної до Вѣдня, щоби выеднати авдіенцію у цѣсаря. — По поводу непокоячихъ вѣстей, що кожного майже дня надходять зъ рожніхъ сторонъ краю (въ 40 комитетахъ зажадали политичній власти войскової асистенції) выдало міністерство розпорядженіе, въ котрому взыває всѣ уряди громадскій, щоби при помочи всѣхъ законнихъ засобівъ стягнути погані порядки симчасно.

ексцедентовъ отдавали евентуально судамъ. Рѣв-
ночайно зарядило министерство все, что треба взгля-
домъ войсковои асистенціи: команданты корпус-
совъ (Corps-Commandanten) получили приказъ ма-
ти цѣлу войскову силу до диспозиціи при выбо-
рахъ; а на случай, коли-бъ сила линіового войска
разомъ съ жандармеріею мала показатися недоста-
точною, приготавляется мобилизація гонведовъ.

ЗАГРАНИЦЯ

Новый союзъ. Недавно появилась въ английской часописи „Fortnightly Review“ статія, подписанная буквою G. и звернула на себѣ загальну увагу майже цѣлої журналистики европейской. Посыпалась безчисленній коментарѣ сей статіи и догадки о еи авторѣ и все ще не втихаютъ а рѣчъ, про котру розходится, не що бѣльше якъ новый союзъ межи Англіею, Франціею и Россіею. Ось содержанье сей статії. По короткому вступу каже авторъ такъ: „Що до нашихъ заграничныхъ интересовъ загально принятою основою есть, що величезна держава, яку мы сотворили, мусить бути ненарушенюю. Наші колоніи и посѣлости индійскій заспокоюють дѣйстній и що разъ бѣльше змагаючися погребы народні. Иниші народы европейскій тыхъ погребъ або зовоїмъ не мають, або выкликаютъ ихъ штучно. Въ Англіи творене новихъ колоній завоїгды выкликає существованьемъ здобныхъ колонистовъ. Сего не можна сказать нѣ о Франції, нѣ о другихъ державахъ европейскихъ. Тѣ, котрій думаютъ, що наші змагання до заховання того що посыдаємо стоять въ суперечности до великости и славы нашої минувшости, добре-бы зробили, коли-бѣ глубше застановились надъ сею одною задачею. Поминувши Хини и Мадагаскаръ, захѣдне побереже Африки надає найбѣльше интересу для великооти англійской торговлѣ. Въ Австралії пытанье засудженыхъ за злочинство азъ-бѣтсі и отраза нашихъ сповѣбывателѣвъ, котрій не хотятъ, щобы ихъ край бувъ пріютомъ для французскихъ злочинцѣвъ, замотали насть въ дражливій переговоры съ французскою республикою. Наводимо тутъ лише менше важній обовязки, які лежать на насъ, хочь бажали-бы мы сколько можна отклонитися отъ аренъ европейской, на котрой грали мы колись ролю передуючої державы. На кожный случай однакожъ мусимо позбѣстити державою европейскою. Чи не було-бы отже лѣпше, щобы мы вдоволилися упорядкованьемъ нашихъ бѣгношень до Европы отповѣдно до нашихъ потребъ державныхъ, замѣсть боротися съ путаницою, яка могла-бы вийти зъ авантурної политики мѣшаняся до справъ, де заледво тѣнь якого значеня мати можемо.“ Дальше приходить авторъ на мову о кн. Бисмарку и каже: „Наколи кн. Бисмаркъ послѣдними часами показавъ яку пріильность для Англіи, то лише для того, що се отповѣдало на разъ его цѣлямъ и плянамъ. Кн. Бисмаркъ бувъ для Англіи лише на тѣлько взгляднімъ, о колько уважавъ, що правне поступованье Англіи може вийти въ его користь и дасться взыскати.“ Авторъ обговорює дальще бѣгношення Англії до другихъ державъ европейскихъ, а потому каже: „Позбѣстає намъ отже лише Франція и Россія. Съ обома сими державами вяжуть насть рѣжнородній бѣгношень; они суть однакожъ не европейской, але азіятской и африканської натуры. Французскій и англійскій интересы ступають рѣвно-бѣжно по-при себе, сходятося съ собою у всѣхъ частяхъ свѣта, въ Новѣй Фундляндіи и на Мадагаскарѣ, на океанѣ Индійскому и Спокойному. Отношения наші до Россії сягають въ минувшость а теперѣшними часами дотыкають существовання нашої индійской державы. Удержанье отже дружныхъ бѣгношень до захѣдної и вѣхѣдної державы на европейскомъ континентѣ повинно бути головною задачею нашої заграничной политики. Успѣхи Россії въ центральній Азії выкликають теперъ одну зъ тыхъ періодичныхъ обавъ, котрі доти будуть бѣновлятися, доки наше становище супротивъ петербургокого правительства рѣшительно не переобразується. Больше якъ 40 лѣтъ уважали мы Россію за нашего природного ворога. Мы боролися противъ неї черезъ 40 лѣтъ, познѣйше черезъ 23 лѣтъ мы симпатизували отверто съ єї явными ворогами, а коли она побѣдila, мы затроили її хвилѣ ославы. И яку мы мали користь зъ сего? Наслѣдкомъ вѣйны кримской була ворохобня въ Индіяхъ, а наслѣдкомъ вѣйны російско-турецкої вѣйна въ Афганістанѣ. Чверть вѣку тому назадъ непріязнь наша для Россії въ вѣхѣдній Европѣ була ще зрозумѣлою, коли наші политики думали, що дорога до Индії веде черезъ Турцію и що Турція була для насть крѣпостею противъ Россії. Нынѣ дуже мало єсть такихъ, що думаютъ, що похѣдъ Россії на Константинополь мѣгъ бы статися небезпечнымъ для нашого становища въ Индіяхъ. На се дѣло Россії могла бы Англія спокойнѣше глядѣти, якъ котра не будь держава европейска. Коли до сего не приходить, то не Англія тому виновата, але Нѣмеччина, котра сего не хоче допустити. — Тай-жъ самій причини, що зневолюють Англію до занехання свого непріязнного становища супротивъ Россії, мусять такожъ розсуджати и въ бѣгношняхъ до Франції. — Коли тѣлько въ Франції першій разъ по єї великой поражцѣ выступивъ министеръ Ферри съ ясно вyzначенymi цѣлями, надѣйша и для насть случайностъ порозумѣтися Франціею, котра намъ далеко бѣльше прислужиться въ управѣ нашою политикою заграничною якъ всякий іншій бѣгношень. Коли боронимо наші интересы въ Єгиптѣ, не вѣльно намъ забувати що и Франція має надъ Нилемъ свои интереси въ мѣру того, якъ взрастаютъ тамъ єї колонії. Але пакъ сп. котрій не розумієшолъ, замѣтимо

ство, доконане на убитомъ Бельху и 5) о фальшиве замельдованьи. Мотивы акту обжалованы знати больше мене нашимъ читателямъ вже зъ справедлостию о убийствѣ, яко мы свого часу по дали; тутъ наводимо лишь докторъ ще довиниющіи факты. Штельмахеръ, яко звестно, по съвѣтъ узвинению учреж монастырь и не хотѣть выйти свого названия; доперва дрезденська полиція донесла, що этъ фотографій познано въ Дрездѣнѣ убію: есть пимъ подъѣздицъ Г. Штельмахеръ, который познайше бувъ переуваляемъ на железніи дрезденской, а оттакъ выѣхавъ до Швайцаріи. Штельмахеръ признался теперь. Дальше съдство выказало, що Штельмахеръ бравъ участь въ выдаваніи Мостовомъ "Freiheit", а коли съ Мостомъ посварившись, писавъ листы до австрійскаго пословства и полиціи въ Мильгавенѣ обѣзючи, що за добру платню яко тайный агентъ буде добре служити и станеся зрадникомъ въласномъ партіи. Дня 6 сбчня выѣхавъ Штельмахеръ зъ Цириха, не хоче однакожъ выїзвити, де перебуваєтъ до 13 сбчня. Того-жъ дна найминъ бывъ въ Вѣдни комната подъ фальшивымъ именемъ Антонія Краля. Дня 25 сбчня, вже по арештованію Штельмахера, пріїшовъ якій чоловѣкъ до того помешканія съ карткою будто бы бѣтъ Краля и забравъ его рѣчъ именно куферокъ и иныхъ дробницъ. Въ куферку тѣмъ були два ладунки наповненіи динамитомъ и оловянными кулями и одна велика бомба. Все то найдено познайше у Камерера, убіїцъ поліційного конциписта Глюбека. Есть отже подозрѣніе, що убийство у Айзтера доконали Штельмахеръ и Камереръ. Они доконали убийство въ той способѣ, що засыпали насампередъ Айзтерову пісокомъ очи, а коли сей почавъ угѣткіи, они его зловили и на смерть побили; потомъ побили его съньють и учительку Бергеръ. Камереръ бувъ вже 7 грудня въ Вѣднѣ; 15 грудня вечеромъ убито Глюбека, а 16 того-жъ сбчня выѣхавъ Камереръ до моравской Остравы, де ставъ за роботника. Получивши письмо зъ Швайцаріи, покиавъ 7 сбчня Остраву и вернувшись до Вѣднѣ, де потайкомъ ходилось съ Штельмахеромъ. Въ помешканію Камерера найдено міхуръ съ піскомъ въ чорній великий капелюхъ съ величими крысами, якъ-разъ такій, якій побоя збознанія Айзтерового отца мавъ на себѣ одинъ зъ убіїцъ. Камереръ висловъ 15 сбчня значну часть зрабованыхъ цінныхъ паперівъ до Пешту, щобъ ихъ тамъ вимѣяти. Тамъ на жаданье Прагера, редактора анархістичнаго "Radical", продано тѣ папери, а часть грошей раздано для родинъ увізначеныхъ роботниковъ и на выдавництва "Radical" и "Zukunft". Найважнѣйшимъ однакожъ доказомъ, промовляющимъ за виною Штельмахера есть, що въ конторѣ Айзтера найдено штифтъ до запалюванія особливого рода конотрукціи. У Штельмахера найдено ще 11 такихъ штифтівъ, котрій вкладаються до касетъ динамитовыхъ. Процесь Штельмахера ведеся передъ судомъ вынятковымъ при вольнѣмъ вступѣ. Обжалованій выслушавъ актъ обжалованія дуже рѣбнодушно. Підчастъ разправы заявивъ, що не буде отповѣдати, бо предсѣдатель трибуналу не дозволивъ ему говорити про его отношенія до Шенка. Штельмахеръ сидѣть именно въ одній и той самой келіи съ Шенкомъ, и подобно якъ сей, хоче лишити по себѣ славу въ своихъ мемуарахъ. Однимъ бажаньемъ Штельмахера есть лишь, щобы позволено ему обогодити. Надзырателъ вязницѣ не дозволяє однакожъ того, бо заходитъ обава, що Штельмахеръ користавъ бы зъ сего случаю и отобразъ-бы себѣ житє. Трибуналъ засудивъ Штельмахера на кару смерти на півніці.

— Дробій вѣти. О. Михаїль Куневачъ, рускій капелланъ війсковий, перенесений зъ Оломоуца до Тульї підъ Вѣднѣмъ. — Въ Чернівцяхъ перенесено дні 7 с. м. съ великою торжественностю міщъ трехъ православныхъ митрополитівъ Херескула, Бенделі и Блажевіца зъ кладовища до ново-построеного каплицѣ. — Цѣсарь удѣливъ 100 зр. замомоги громадѣ Бужокъ, въ повѣтѣ золочівському, на будову школы. — Цѣсарь подарувавъ громадѣ Жирава въ повѣтѣ бобрецкому 100 зр. на будову школы.

Вѣсти Авпархіальни.

Зъ Аѣпархіи Львовской.

Іспиты конкурсової отбудутся 24 и 25 червня на письменніи а 26 червня устні.

Завѣдомство получили оо. Володим. Заріцкій завѣдат. Барыша, дек. бучацкого; Теодоръ Прачукъ завѣдат. Тростянець, дек. золочівского.

Введеніе въ душевастырскій посады оо. Корн. Дудкевичъ яко сотрудникъ въ Підгайцяхъ; Мих. Винницкій яко капелланъ въ Марковій; Ив. Михалевичъ яко пар. въ Бѣлобожиці; Алекс. Юрикъ яко пар. въ Воли великій; Володим. Дорожинській яко пар. въ Мизуні.

Личный додатокъ 100 зр. рѣчно на три ро-ки получивъ о. Михаїль Гвоздецкій, пар. Глубовичъ великихъ.

Отпустку отъ приходовъ получили оо.: Яковъ Шанковскій пар. въ Копичинцахъ; Илар. Данкевичъ зъ Устя бискупу.

Позволеніе до іспиту конкурсової получили оо. Тимот. Кульчицкій, Евг. Андроховичъ и Ив. Зафіровскій.

До канонич. институції завѣзаний о. Ив. Билинкевичъ на Димитровичъ.

Ординар. комисаремъ при іспитахъ питом-цівъ въ львівской семинарії зъ агрономії на дніахъ 19, 20 и 21 червня, призначений Впр. східстакъ о. Сѣнгалевичъ.

На конкурсъ розписаній: парохія Яблонії въ дек. гусатинського, парохъ Барышъ дек. бу-

цацкого; обѣ парохії наданія приват., речинецъ до 31 липня.

Зъ Епархіи Перемышльской.

Удѣлженіе отъ іспиту конкурса, получивъ о. Андрей Савицкій, парохъ въ Коропужа, дек. комарніанського.

Отпустку отъ душпастирства для поратованія здоровія получили оо. Іванівскій Йосифъ парохъ въ Коросна, дек. устрицкого; Хлопецкій Йоанъ парохъ въ Ляшко мурозаныхъ, дек. старосольського; Живчинъ Григорій; парохъ въ Ласівкахъ, дек. сагар-самбірскаго.

Личный додатокъ 100 зр. зъ религійного фонда на дальшій три лѣта получивъ о. Климентъ Вахнянинъ зъ Сѣнявії.

Введеніе въ завѣдомство оо. Голіянъ Йоанъ до Яблониць польського, дек. сяніцкого; Матюкъ Вікторъ до Маковиска дек. ярославського.

На руки редакції „Дѣло“ прислахи:

— На рускій правотарь домовий: Вп. Т. Прачукъ зъ Щуровичъ 3 зр. 25 кр.; Вп. А. Кульчицкій зъ Вѣднї 3 зр. 50 кр.; о. I. Отто зъ Лапівця 3 зр. 25 кр.

— На дѣвоче вспіталище у Львовѣ о. I. Тышинській зъ Завадова 10 зр.

— Для учениківъ рускимъ гімназії: о. I. Тышинській зъ Завадова 5 зр., о. Е. Левицкій зъ Тартакова въ складки 3 зр., о. К. Соневицкій зъ Яремчівки 1 зр., о. С. Киobelевскій зъ Чорнолозець въ складки 5 зр. 73 кр., о. Кисельевскій зъ Незвісків 1 зр.

— Для „Шкільної Помочі“ о. I. Тышинській зъ Завадова 5 зр.

— Для „Академичнаго Братства“ о. I. Тышинській зъ Завадова 10 зр.

— Для руского Кружка Правниківъ о. I. Тышинській зъ Завадова 10 зр.

— На Словаръ Е. Желеховскаго Вп. I. Данило вичъ зъ Рогозиной 1 зр.

— На лотерію фантовъ въ дохѣдѣ Перемишльскаго воспитанія дѣвочечи Вп. I. Гриневецкій зъ Завадова 1 зр.

— Для рускихъ бурь въ Коломыї, Тернополі и Береганахъ о. I. Темницкій зъ Дзвиняча по 1 зр., разомъ 3 зр.

— Для погорельцевъ Глининъ о. I. Темницкій зъ Дзвиняча 1 зр. а чч. парохіяне Дзвиняча 5 зр.

Переписка Редакції и Администрації.

Вс. о. I. въ Роздолѣ. Отъ читальни въ Березинѣ передали мы для „Общ. им. Качковскаго“ 1 зр. 20 кр., и маемо на тое поквитованіе подписане п. Обушковичемъ. — Вс. о. I. С. въ П. На адресахъ при нынѣшнѣмъ числѣ буде всѣмъ Вп. Предплатникъ зазначено, коли имъ предплата кончито, и се просимо уважити за поквитование. — Вс. о. I. въ Дзинячи. „Проовѣтъ“ передали мы бѣтъ баю ще потомъ 3 зр., на що маемо поквитованіе.

ПАЙЛЬШІО

Бибулко на Папирося

есть правдива бибула

LE HOUBLON

Выробу французкого 10.0 5—36

Фирмы CAWLEY & HENRY въ Парижі

Передъ наслѣдуваньемъ остерѣгаєся.

Тая бибула лиши тоды есть правдивою, коли кожда еи чвертка має стемпель LE HOUBLON, а кожда пачка за осмотрена понизше знаходячою маркою охоронною и подписаною.



Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bergeret à PARIS.

Курсъ львівскій зъ дня 9. л. червня 1884.

ПЛАТИТЬ ЖАДАЮТЬ

австр. валютою

р. кр. р. кр.

285 75 289 —

187 50 190 50

299 — 303 —

Банку гіп. галіц. по 200 р.

" " " по 200 р.

Банку гіп. галіц. по 200 р.

„СЛАВІЯ”

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ.

Убезпеченіе плодовъ земельныхъ противъ шкодъ отъ градобитя.

Поодинокій цѣнѣи плодовъ земельныхъ — если тіи не суть висшій отъ цѣнѣи правдивыхъ — будуть въ кождомъ случаю при ликвидациіи шкодъ мѣродатными и шкода зостане на подставѣ тихъ-же заплаченуо.

Банкъ „Славія“ выплативъ своимъ членамъ въ протягу тринайпятнѣтнаго своего существованія въ отдѣлѣ убезпеченій градовыхъ бѣльше пѣвтора міліона зр. а. в., яко вынагородженія за шкоды градові.

Шкоды ликвидуются черезъ мужѣвъ довѣрія, которыхъ убезпеченій самій выбираютъ.

Належитость за убезпеченіе есть однакова: чи убезпеченіе заразъ, чи доперва въ чась грозячого вже небезпеченѣства заключится, въ котрому то случаю внесеніе до убезпеченія звычайно минается вже съ цѣлою и приносить такъ членамъ якъ и банкови немало клопоту, по-неже вже разъ градомъ ушкоджениіи плоды до убезпеченія принятими бути не могутъ.

Премію (належитость) можна заплатити до-перва дня 30 вересня т. р.

Отже-жъ, коли при заключенію убезпеченія не конче потреба готовки и о пѣдвиженіе убезпеченого капитalu коли-будь можна внести — запрашаємо до приступленія къ убезпеченію.

ГОЛОВНА ДИРЕКЦІЯ
банку взаимныхъ убезпеченій
„Славія“ въ Празѣ.

Подяка.

Тяжка и заваята болѣнь ани-
гіпа постигла нечаянно нашу 4-
лѣтнѹю доньку. Въ тобиѣ нашомъ
крайнѣмъ отчаянію приспѣвшій 2
милѣ въ Станиславова Высоко-
благородный Панъ Георгій
Конольникъ, Докторъ ме-
дицины, съ такъ правдиво отече-
скимъ стараньемъ, съ такимъ по-
жертвованіемъ и всестороннѣмъ
зданьемъ лѣкарской штуки пра-
ступивъ до лѣчения безнадѣйно
слабои, что съ нараженемъ ово-
го власного здоровья подъ часъ
блѣои слабости по безсонныхъ
надѣ постелею слабои проведе-
ныхъ двохъ ночахъ и дняхъ уг-
асаюоче вже житѣе дитини при-
вернувъ и уратувавъ, а наше ро-
дителсксе серце потѣшивъ.

Почуваючися Тобѣ, Высокобла-
городный Пане, до великої вѣч-
ности за весену намъ помочь, по-
читуемо собѣ за святій обовя-
зокъ Тобѣ хотія посередствомъ на-
шої часоциси за Тебѣ безкорист-
ный трудъ нашу прилюдну подя-
ку высказати, — Тобѣ бо, До-
бродрѣ и Пане, и Твоимъ всесто-
роннѣмъ вѣдомоствомъ лѣкарскимъ
завдачуемо житѣе нашої уратова-
ной доньки.

Пріїмѣть Высокоблагородный
Пане хотія тѣ въ глубини на-
шої серца походачѣ чувства
правдивої вѣчности, — и чтобы
Ти намъ Богъ крѣпивъ и на многа
и благая лѣта для несения по-
мочи и потѣхи терпячої людско-
сти заховавъ.

Вѣчай родичъ маленькои Ма-
рії.

Евгений и Емilia Сабатъ.
Тысменичаны дні 31 мая 1884.

К. Диккенса Новорочній Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарии Ставроціїїской.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ У ЛЬВОВІ

держить на складѣ и поручає:

Свѣжій Воды Минеральнії

и продав одну фляшку

вода Билинска квасна „Завербунъ“
Хебска (Егерска), Франц., Зальцъ и Визенъ

Емска въ жерела Кренхенъ и Кисель

Гигиблерь королерскѣ въ жерела Отто
Глайхенбергска въ жерела Константина

Содова „Галлеръ“
Іваніцка

Карльсбадка Миль, Шлось и Ширудель
Крайцнахеръ въ жерела Елизаветы

Киосинська въ жерела Ракочи
Краницка

Маріенбадска „Крайцъ и Фердинадбрунъ“
Гѣрка Гуніяди въ жерела Яношъ

„Оффнеръ“ Арпадъ
въ жерела Францъ-Йосифъ

Зельтерска камянка
Швальбахска „Стральбрунъ“
Щавницка Гозефиненъ, Магдалененъ и Стефанъ

Вичи, целест, грандегриль
Вильдуньска, жерело Георгъ-Викторія
Жегестовска „Завербунъ“

(При высылцѣ числится отъ фляшки по 2 кр. за опакованіе раз-

скринкою).

Найлучшу Каву высылає въ пачкахъ 5-килограм.

Цѣлонъ I-а 2 зр. за кил., II-а 1 зр. 76 кр. за кил., III-а 1 зр. 50 кр. за кил. Калтинасъ 1 зр. 35 кр. за кил.

Вино угорске въ барылкахъ по 3/4 литры, за литру отъ
(Барылка числится по 65 кр. и таку квоту платится за по-

транспортомъ до 2 зр. 50 кр.)

Конюшина червона добра по 49 зр., лучша по 55 зр.

Конюшина шведска по 70 зр. и 120 зр.

Люцерна по 120 зр. Еспарзета по 25 зр.

Тимотка по 36 зр. Райграсъ англійскій по 100 зр.

Мѣшанка травъ по 60, 70 и 80 зр. за 100 кил.

Свѣтло церковне

(не глядячи на тое, що фабрики въ загаль цѣни значно пѣдви-
щими при высылцѣ просто за фабрики по 90 зр. лучший и по 82 зр.
сорти за 100 килогр. безъ транспорту. Скринка не числится, а
высылка 30 кил. Свѣтки можуть бути розлично величини, про-
днакъ треба, що дво- и три-куттовій пакованій короткими
столовими свѣтками, иногда въ транспортѣ ломята при не-
обходженніи.

При замовленіяхъ упрашаемо вyrазно подати, чи свѣтка
бути церковній, чи столовій. Столовій суть (по 4, 5, 6, 7, 8 на
ротшт., а грубій звичайно до канделябрів уживани).

Мѣдъ для пчоль чистий и безпеки
высылається въ 5-килограм. коробкахъ бляшанихъ по 75 кр. за 1 кил.

Зомъ съ опакованьемъ и поштою

Вѣскъ жовтый по 1 зр. 80 кр. за 1
1085-3-? При бѣльшомъ купнѣ зникається цѣна.

Бочовки винъ 5 кил.

Бочовки винъ

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВІ

927 (31-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочковка Гегелійского столового . 2 зр.
1 " Гегелійского столового ду-
шон якості 2 зр. 30 кр. и 2 зр.

1 " Гегелій стол. ароматичного . 2 зр.
1 " Самородного вытравленного . 4 зр.
1 " Ермелеки Бакаторъ стол. . 2 зр.

Повыше наведеній цѣни розумяються
о бочковкою окованою желѣзними обручами
плачеными портомъ поштовыми, такъ що
економічний обітрателъ жадныхъ бѣльшіхъ

не поносить. Вина особої
продукентової руки здоровій добрий,
най і лучшій звичайно Вершець, і просить
оказії замовлення.

Старовіла на колытъ съ спосо-
бомъ ужитку.

Товщъ до оружила.

Лякеръ до чобота чорний, золотий
и мѣячійся.

Чорнило до шкібръ.

Апетитура до консервованія шкібръ и пр.

Все по найдешевшихъ цѣнахъ.
Цѣнники спеціальний на жаданье gratis
franco.

При замовленіяхъ за поштой, тою просите о присыпаннѣ певної суми,
котрія вистачила бѣльшою на оплаче-
ніе тамъ і назадъ коштівъ поштовихъ
за случай недоброяви посылки.

Отъ осени року 1884 въ влас-
ність домъ Ринокъ ч. 38

поручає свою виробы въ найдешевшихъ фасонахъ
гарантую за тривалостъ, по найдешевшихъ цѣнахъ.

Принимає такожъ старій капелюхи до отновлення

дає найдешевшій фасони.

Замовленія зъ провинції залагоджує зворотно

тою за надобланою мѣрою объему головы.

1081 (6-го)
1082 (7-го)
1083 (8-го)

1084 (9-го)
1085 (10-го)
1086 (11-го)

1087 (12-го)
1088 (13-го)
1089 (14-го)

1090 (15-го)
1091 (16-го)
1092 (17-го)

1093 (18-го)
1094 (19-го)
1095 (20-го)

1096 (21-го)
1097 (22-го)
1098 (23-го)

1099 (24-го)
1100 (25-го)
1101 (26-го)

1102 (27-го)
1103 (28-го)
1104 (29-го)

1105 (30-го)
1106 (31-го)
1107 (32-го)

1108 (33-го)
1109 (34-го)
1110 (35-го)

1111 (36-го)
1112 (37-го)
1113 (38-го)

1114 (39-го)
1115 (40-го)
1116 (41-го)

1117 (42-го)
1118 (43-го)
1119 (44-го)

1120 (45-го)
1121 (46-го)
1122 (47-го)

1123 (48-го)
1124 (49-го)
1125 (50-го)

1126 (51-го)
1127 (52-го)
1128 (53-го)

1129 (54-го)
1130 (55-го)
1131 (56-го)

1132 (57-го)
1133 (58-го)
1134 (59-го)

1135 (60-го)
1136 (61-го)
1137 (62-го)

1138 (63-го)
1139 (64-го)
1140 (65-го)

1141 (66-го)
1142 (67-го)
1143 (68-го)

1144 (69-го)
1145 (70-го)
1146 (71-го)

1147 (72-го)
1148 (73-го)
1149 (74-го)

1150 (75-го)
1151 (76-го)
1152 (77-го)

1153 (78-го)
1154 (79-го)
1155 (80-го)

1156 (81-го)
1157 (82-го)
1158 (83-го)

1159 (84-го)
1160 (85-го)
1161 (86-го)

1162 (87-го)
1163 (88-го)
1164 (89-го)

1165 (90-го)
1166 (91-го)
1167 (92-го)